

Vredništvo:
na Travniku št. 277. I. nadst. (ono
akrbi tudi za razpošiljanje listov).
Prejemajo se za plačilo vsakoraj
na ostanila tudi v poslovnem
mestu.
Plača se za vsako natanko vrsto
5 kr., če se ostanilo vsaj
enkrat, natanko, če dvakrat, 8
kr., če trikrat, 10 kr. v. —
Povrh tega se vsak krat 50
kr. za štampelj.

DOMOVINA.

Izhaja vsak petek.

Naročnina za polno vrednada.
za celo leto 2 gold., za pol leta
1 gold.

Neročilna pisma in reklamacije
naj se pošiljajo vredniču.

Posamni listi se prodajajo v
Gorici pri bukvarji g. Šoharji
na Travniku po 4 solda.

L I S T

posebno za primorsko-deželne, pa tudi sploh slovenske zadeve.

DEŽELNE ZADEVE.

**O deželno-denarstvenih (finančnih)
zadevah poknežene grofije
goriške in gradiške.**

II.

Stipendijski zalog baronov Codelli-ov

Ta zalog je ustanovljen po rajnem baronu Av-
gustinu Codelli-u Fahrenfeldskem za dva vzrejenca v
poprejšnem semenišči Verdenbergovem; pozneje so se
pa dohodki tega kapitala obrnili za stipendije dvema
gimnaz. dijakoma žlahtnega stanu te dežele.

Kakor račun kaže, so znašali l. 1865:

vsi dohodki . . . . . 494 g. 72 k.

vsi stroški . . . . . 337 " 75 "

in ostala gotovina . . . . . 156 g. 97 k.

Skupno premoženje je znašalo

konec l. 1865 . . . . . 6801 g. 80 k.

in dne 17. septembra 1863, kateri dan je
ta zalog vlada dežel. odboru v go-

spodarstvo izročila, pa le . . . . . 6539 g. 80 k.

Pod upravo dežel. odbora se je
tedaj premoženje tega zaloga zvišalo za 262 g. 50 k.
zato se je tudi ravno zdaj konkurs za III. stipendi raz-
pisal.

Preudarok za l. 1867.

Za to leto so preudarjeni dohodki na . . . . . 354 g.

stroški za 3 stip. po 105 g. eden-pa . . . . . 315 g.

in druge potrebe . . . . . 29 g.

skupna . . . . . 344 g.

Ostajalo bo tedaj konec l. 1867

čistega imetka . . . . . 10 g.

III.

Zalog zastankov leta 1848.

Da se je poravnava med upravičenimi in dolžni-
mi zljajšala, in da se je enak začetek za prerajt odško-
vanja ustanoviti zamogel, so morali dolžni odrajtvila
od po §§. 3 in 6 postavbe 7. septembra 1848. odpravljenih
prejemčin, ktera odrajtvila so pa za navadno gospo-
darako leto 1848 (to je od 1. novembra 1847 do 31.
oktobra 1848) že zapadla in še na dolgu ostala, za i-
menovano leto tako poplačavati, da se jim je šest let
letnega odrajtvila, ali od tega, kar so na tem odrajtvi-
lu še na dolgu ostali, odpustil. Omenjeni dolgovi so se
morali po dotičnih komisijah, ygotovljeni na enkrat ali
v dvanajstih mesecih plačati. Za taka plačilo se je tukaj
omenjeni posebni zalog ustanovil, kateri je od obdačen-
cev (kontribuentov) sprojeti denar vsakega četrt leta
po postavi tistim plačaval, ki so imeli do tega pravico.

Vse to pa še dan danes ni poravnano in zato je
še vedno ta zalog v gospodarstvu dežel. odbora, in ob-
sega po potrjenem računu l. 1865 sledeče:

1. Ostanke ugotovljeni do konec decembra 1865 zna-

šajo . . . . . 42057 g. 50 k.

2. Plačali so jih že obdačenci . . . . . 40962 " 95 1/2 "

in imajo jih tedaj še plačati . . . . . 1094 g. 54 1/2 k.

ZABAVNIK.

Sdepec tobaka pravdarjem.

Vrta „Domovina“! Ker vidim in berem v tvojih
listih, da sprejemaj vsakoršne spise, ki ntegnejo biti na-
šim ljudem zlasti na kmetih v poduk in korist, nadjam
se, da tudi teh mojih vrst ne vržeš pod klop, saj ma-
rijo na dušni in telesni prid sosebno naših slovenskih
kmetovavcev. Ker pa ne vem, kako bi začel, da se braveem
prikupim, naj odpremi svojo staro tobakiro ter ponu-
dim šnofovcem in nešnofovcem prav dobrega tobaka,
domačega pridelka (pa da me nihče financi ne ovadi!);
zlasti pa bi ga rad usilil pravdarjem slovenskim. Kedar
bom slišal pravdarje kihati, bode mi to znamenje, da
je moj tobak dober in ves vesel poročem: Bog poma-
gaj!

Bilo je predlanskim. Potoval sem po opravilih po
našem sosednjem Krasu. Nekega dne jo primaham v
Gi in (ker mi je bilo začelo že nekako kruliti po čre-
vih) jo zakrmin v neko prav lično krčmo (ostarijo).
Krčmar-poštona duša — me že več let pozna; razveseli
se, ko me zagleda, polje me v prav čedno sobo ter
vpraša me, kakor je navada, s čim da bi mi mogel po-
streči. Razložim mu stan svojega želodca in zdajci od-
ide mi majhino kosilce naročevati ali napravljati. Ker
sem bil v sobi sam, začnem se ozirati okoli po stenah
s podobami okinčanib, kar zagledam lepo namalano
bleško jezero, s krasnim otokom in zalim vencem pri-
jaznih bližnih vsi. Kipelo mi je srce, ko sem zadel na
to podobo „kinča nebeškega“, kterega sem enkrat v
svojem življenji v resnici videl; ali vprle so se mi ven-
dar oči še le bolj v neko drugo podobo, morda zato,
ker je bila čudnejša in manj navadna. Bilo je to za me
uganjka; bolj ko jo ogledujem manj razumem; kaj prav
za prav da pomeni. Videti je bila na uji lepa dobro

3. Prejetega zneska od . . . . . 40962 g. 85¹/₂ k.
je bilo plačano tistim, ki imajo do le-
ga pravico, do konec decembra 1865 39558 „ 06 „

in ostaja tedaj še za izdati. . . . . 1404 g. 89¹/₂ k.
Konečno premoženje tega zaloga je bilo sledeče:
1. gotovina je znašala . . . . . 308 g. 78¹/₂ k.
2. da ni ležalo proved denarja mrtve-
ga, so se nakupile za . . . . . 1532 „ 1/2 „
obligacije domačega odveznega zaloga
v skupnem znesku od 1680 g. star. dan.

Ako se odbije od te skupne gotovine 1835 g. 78¹/₂ k.
znesek od . . . . . 1404 „ 89¹/₂ „
ki se ima, kakor je bilo poprej doka-
zano, še izplačati, pokaže se, da se je

do konec leta 1865 prigospodarilo . . . 430 g. 89—k.
Tega zneska pa ne bodo le obresti omenjenih obli-
gacij od leta do leta mnežile, temuč zvišajo ga tudi
obligacije same, ktere se, ako se po srečkanji v denar
ne spravijo, vendar le veliko dražje prodajo, kot so bilo
nakupljene.

Ves ta dobiček bo prišel ob svojem času doželi
v korist.

O ZASTAVLJAVNICI IN HRANILNICI goriški.

Ker ravno te dni skrbništvo te občno koristne na-
pravo posnetek natanko rešenega računa za preteklo leto
1866 razpošilja, ne bo morebiti odveč, ako poprej, ko
v račun pogledamo, tudi ob kratkem razjasnimo malo
bolj na tanko, kaj da je „zastavljavnica“ in kaj „hra-
nilnica.“ Ako je kdo v denarskih zadregah, pomaga mu
zastavljavnica (mōnt) s tim, da mu denarja posodi,
toda le proti kaki zastavi, bodi si v obleki, hišnem o-
rodji, zlatnini itd. Zastavniku se za zastavljeno reč iz-
plača denar le v srebru, in se mu namesti pobotnice za
zastavljeno reč listek (cegele) *) izroči. Za tak listek
se pa morata plačati dva krajcarja nov. den.

Obresti od na zastavo posojenega denarja znašajo
v srebru: do 10 gold. le 6 gold. od sto ali 6 kr. od
gold., od 11 gold. naprej pa po 8 gold. od sto ali 8
kr. od gold. za celo leto. Zastavljena reč zapade sloh
še le čez 1 leto in 3 mesece in se potem po javni draž-
bi (na kantu) prodá. Ako se zastava pri ti priložnosti
dražje prodá, kakor kar kapital in obresti znašajo, se

*) Listki in bukvice, poprej samo laški, so zdaj tudi slovenski.
Lep in pravičen napredek! Pis.

rejens krava, ktero sta dva kmeta eden za roge, dru-
gi za rep vlekla; bilo je jima videti, kako srdito se
gledata, kako nevoščljiva da si sta; popihnila bi se bila
rada, tako se je zdelo, če je človek njun obraz opazo-
val. Na nizkem stoliču je še tretja oseba sedela, pa v
gospojski opravi; zraven sebe na tleh je imela visok
cilinder (gospojki klobuk); iz žepov (aržetov) ji je štr-
lelo vse polno popisanege popirja; pred sabo pa je dr-
žal „gospod“ golido in videlo se je, kakor bi z obema
rokama kravo molzela; za prepirajoča se kmeta se še
pa kar ne zmeni. — Ko to čudno malarijo ogledajem,
stopi v sobo krčmar, me rahlo na ramo potrka rekoč,
kaj da sum tako zamaknjen v to podobščino. Vprašam
ga, kaj da je neki umetnik menil, ko je to podoba iz-
delaval? „Eh, kaj ne veste kaj to pomeni, saj podoba
sama govori. Kmeta sta se za kravo pravdala, in ker
se nista mogla porazumeti pred pravico, sta svojo za-
devo dohtarju izročila; med tim ko se ona kavsata in
kravo sem ter tje tirata, jo dohtar lepo molze. Pa po-

ostali denar zastavniku nazaj odrajta, pa le proti temu,
da poprej ko 3 leta prečetejo listek nazaj prinese; po
izteklih 3 letih pa taki denarji zastavljavnic v korist
zapadejo.

Tudi se zastava večidel še za ono leto podaljša,
ako se zaostale obresti plačajo.

Hranilnica je pa za tiste ljudi, ki radi umno
gospodarijo, in jim jo mar, da si kak krajcarček za
prilodajo potrebo prihranijo. Umno torej gospoda-
rijo tisti, kteri svoje prihranjene krajcarje sproti hra-
nilnici izročujejo. Upnik (tisti, ki denar naloži) dobi na-
mesti pobotnice bukvice, za ktere mora 12. kr. plačati.
To se pa le takrat plača, kadar se prvi gold. (ali kteri
koli znesek majnši od 100 gold.) naloži; kar se pa
pozneje nalaga, se vsakrat v prvih bukvicah poprej-
šnim zneskom priplauje.

Izplačujejo se obresti (do zdaj le še po 4 gold.
od sto) vsacega pol leta po kazalu bukvicam pridjanem,
pa le tistim, kteri jih grejo tirjat. Neizplačane obresti
pa (če jih namreč upnik ne tirja) se vsakoga pol leta
kapitalu prišteyajo, in sicer po drugem kazalu, ktero je
nasaduje v bukvicah natisnjeno. Hranilnica sprejema in
izplačuje sreberni denar v srebru, papirnatega pa v pa-
pirji in nalaga tak od upnikov izročeni denar v zasta-
vljavnici na zastavo in ga tudi posojuje pridnim gospo-
darjem na hiše in zemljišča, kakor tudi na zastavljene
obligacije. Kdor si na tako vižo denarja izposodi, plača
obrest po 6 gold. od sto.

Vse to pa, kar se v zastavljavnici in hranilnici
skoz leto in dan prigospodari, se konec vsacega leta
na 5 enakih delov razdeli. En del se glavnemu kapita-
lu prišteva, ostali 4 deli se pa razdelijo med uboge na-
še dežele.

Poglejmo zdaj nekoliko posnetek iz računa vseh
dohodkov in stroškov te hranilnice in zastavljavnice od
1. januarja do konec decembra l. 1866!

Kaže nam ta račun sledeče:

1. dohodkov, v srebru 94.193 g. 02 kr.
v papirji 38.478 „ 58¹/₂ „
skupaj . . . . . 132.672 g. 20¹/₂ „
2. stroškov, v srebru 89.446 g. 77¹/₂ kr.
v papirji 36.658 „ 80¹/₂ „
skupaj . . . . . 126.105 g. 57¹/₂ „
- in 3. ostale gotovine . . . . . 6.566 g. 63 „

in sicer:
v srebru . . . . . 4746 g. 85 kr.
v papirju . . . . . 1819 „ 78 „

Skoz celo leto se je v zastavljavnici na 21204 zra-

glejte, pogledajte zdaj še to podobo“, me potegne krčmar
emalo naprej do druge podobe, „tukaj vidite pa dobi-
ček, ki ga kmeta na zadnje imata. Krava je že vsa ne-
jevoljna, da jo kmeta in dohtar vsak po svoje trpinčijo
— ni je bilo že skor več ko kost in koža — se ujezi
ter zadnjega kmeta vsega omaže — vidite, vite, kako
si z listjem in slamo reke in obleko briše, — prednjega
pa z rogmi tako brene, da se kakor je dolg na tla
zvrne. — Glejte kako živo je vse narisano“, pravi krč-
mar. — „In dohtar?“ „Dohtar predloži kmetoma, vsa-
kemu svoje dokumente in gre smeja se v pest s polno
golido po svoji poti. Nires“ sklene krčmar, „da ti dve
podobi sami govorite?“ „Da, da“, mu pritrdim; „in vr-
stao si jo je slikar umislil in zadel; ne vem, kako da
nisem pomem teh podob brž ugenil.“ — „To je, dragi
pravdarji, moj ščepec. — Bog pomagaj!“

V. P. 7. aprila 1867.

Prostomil Antonkovič

stav več kot 68 tavičent (tisuč) gold. posodilo, in v hranilnici na novo naloženega denarja je bilo v srebru 10.426 gld. 21 kr. in v papirji 13.898 gold. 50 kr.; upnikom se je med tem časom izplačalo kapitala skup 14.939 gld. 99 kr. in konec leta je bilo kapitalom prišteti obresti v srebru 670 gld. 43 kr. v papirji pa 584 gold. 22 kr.

Prigospodarilo se je v tem letu 5085 gld. 42 1/2 kr. od katerih se je 1007 gld. 00 kr. glavnemu kapitalu prištelo in 4028 gold. 33 1/2 kr. pa razpada za uboge naše dežele.

Od tega dobička v enak namen od poprejšnjega leta ostalega zneska je bilo že leta 1866 izplačanih ubozim v Gorici in sicer: v fari Velike cerkve 200 gld., sv. Ignacija 200 gld., na Placutu in v Podturnu po 100 gld., travca tega pa še neki ubogi osebi 100 gld. Na kmote se je poslalo: gradlškemu dekanu 200 gl., sumiščelakemu 350 gl., komonskemu 300 gld., dovinskemu in viškemu vsakemu po 200 gl., 400 gold. se je pa razdelilo med pogorelece v Volčuti, in ostaja jih za razdelitev še 3026 gld. 76 1/2 kr.

Vse premoženje te naprave znaša konec preteklega leta v srebru 93.135 gld. 39 kr., v papirji 57.167 gl. 96 kr. in njen dolg. pa le samih 38352 gld. 92 1/2 kr. v srebru, in 43.752 gl. 60 1/2 kr. v papirji.

Poglejmo poslednjič še, kakšno je bilo gospodarstvo preteklega leta ter primerimo ga unemu poprejšnjim let. Iz mnogih vzrokov ne bodemo segali dalje nazaj kot le do l. 1864. Račun tega leta, ki je prvi bolj dan zagledal, prinesel nam ga je naš nekdanji „Umni Gospodar“ v 2. svojem listu od dne 15. febr. 1865.

Po tem računu se je l. 1864 prigospodarilo le samih . . . . . (36 g. 50 kr. leta 1865 pa že, kakor nam drugi natižnjeni in razposlani račun kaže. . . . . 2257 g. 07 1/2 kr. tedaj znaša čisti dobiček preteklega leta 1398 g. 92 1/2 kr. več kot leta 1864 in je za 2778 gl. 35 kr. več od onega — leta 1865. Oh, kakšna razločka!

Te poslednje številke so nam zadosti živ dokaz pravega in umnega gospodarstva v poslednjih dveh letih. Le tako naprej! Pravo in natančno gospodarstvo ne bo samo množilo zaupanja, posebno kar se tiče hranilnice, ampak bo tudi vedno bolj v pomoč ljudem vsakega stanu posebno pa v boljšo podporo tistim, ki si ne morejo potrebnega kruhka prisluževati.

Slava tedaj prečastitomu Skrbništvu za tako lep napredek!

Podbrežan.

DOMAČE VESTI.

Iz Gorice. — Predsinočnim sta došla nadvojvoda Albrecht in Ernest ogledat tukajšno posadko; včeraj so bile na Rojah vojaško vajo.

Našemu mestnemu županu, apelacijskemu svetovavcu in deželnemu zborniku gosp. Al. Visin-u je sklenilo m. starešinstvo pokloniti zahvalno adresso za njegove zasluge o lanskim vojskim homatijah. Zavitek te adrese, na Dunaji izdelan, je krasen in je stal okoli 140 gold. — Te dni mu bode deputacija izmed starešinstva adreso slovesno izročila.

V glavni seji tukajšne c. k. kmetijske družbe 1. t. m. se je marsikaj važnega obravnavalo. Za zdaj naj povemo le to, da je za začasnega tajnika izvoljen g. dr. Jož. Bizjak (Slovenec). G. Fr. Parkar se je bil že lani tajništva odpovedal. Sklenilo se je tudi, italijanski družbin list „Atti e Memorie“ razširiti, da se bo smel pečati tudi z deželnimi (nekmetijskimi) in občinskimi zadevami; prinašal bo posnetke iz sejmih zapisnikov tukajšnega municipija in družih laških občin; kupčijsko zbornice in deželne odbora obravnave itd. Tudi naš svet dr. Bizjakov zastran priobčevanja družbinih zadev

v slovenskem jeziku je zbor sprejel ter glavnemu odboru prepustil, naj on ta sklep primerno izpelje. Slišimo tudi, da se bode odsihmal slovenskim podružnicam po slovenski dopisovalo. Veseli nas, da so začeli naši laški sosedje že skoraj v vseh razmerah zlati princip enakopravnosti vršničevati.

Tedni so prihajali v Gorico avstrijski prostovoljci, ki so bili v Mehiku. Zbirajo se tukaj tisti, ki so bili poprej v naših beneških polkih; izročiti se imajo italijanski vladi. [Maksimiljanovo cesarstvo v Mehiku gre h koncu. Prve dni marca so njega podporniki, Francozi, Mehiko zapustili in z njimi tudi naši prostovoljci. Cesar Maku je zdaj sam s svojo mehikansko armado in bojuje se zoprot Juariste (republikance), kateri so ga skoraj do dobrega premagali, da bo moral brž ko ne tron in deželo zapustiti. — Prihodnjič kaj več Vr.]

Potrjeno je bilo ne davno pevsko društvo v Gorici. Ono je neodvisno od vseh družih društev; značaj mati je le bolj nemški. —

(Prvi pogrebni list v slovenskem jeziku v Gorici) je razposlal predvčeranjim g. France Zakrajšek za svojo rajico mater Katarino; umrla 8. t. m.

Prejeli smo, da naj razglasimo po „Domovini“ to-le:

Zastran „Slovenske Matice“ v Ljubljani dajem na znanje, kot odbornik in poverjenik njen, da pošljem konce meseca maja imena goriskih udov z denarjem vred v Ljubljano. Naj se oglasi torej vsak pri meni, ki želi na novo pristopiti, ali za to leto še ni plačal letnine. Knjige, ki jih Matica izdaje, dobivale so bode pri meni.

V Gorici mesca aprila 1867.

Stefan Kociančič
prof. svet. pisma st. z.

Iz Tomina. — 8. t. m. je bila v Tominu volitev za deželni zbor. Volili so trgi in obrtnijski kraji Ajdovščina, Kanal, Tomin, Kobarid in Bovec. Kandidatje so bili: dr. Lavrič; predstojnik tominski, Fr. Grossmann (čigar izvolitev je zbor unikrat ovrigel) in predstojnik bovški, g. Rozman (Ipavec). Izvoljen je g. Rozman. Sporočuje se nam, da so za g. Rozmana glasovali razun (104) Bovečanov tudi Kanalci in Kobarideci; Ajdovci da so se glasovanja zdržali; Tominci so bili g. Grossmannu zvesti.

OGLED PO SVETU.

V Gorici 10 aprila.

Ko smo v poslednjem listu „D.“ pisali, da so utegnje iz luksemburške zadeve vojskavneti med Prusom in Francozom, smo se bali, da smo preveč rekli; danas je iz te male meglice že siv oblak postal, iz kterega se znabiti v kratkem svinčena toča vsuje. Kakor se kaže, noče odjenjati ne Prus ne Francoz in te dni je nastal na Francozkem tak hrup in ropot, kakor da bi se Prusi že Parizu bližali. Vojskni glasi iz Pariza so pa tudi vso Evropo prestrašali, kar se je poznalo zlasti na borsah, kjer z državnimi papirji (obligacijami) kupčijejo. Adžjo pri nas je naenkrat poskočil, vrednost raznih obligacij pa se je močno znižala. *) Za prusko-francozko vojsko bi nam Avstrijancem sicer ne bilo veliko mar, ko bi se ne bilo bati, da švigne vojskni plamen tudi drugam; kajti netila se ne manjka, ozrimo se kamor hočemo; „jutrova zadeva“ bi se gotovo tudi pri tej priložnosti vnela, saj Rusija že davno zažigavnico tju doli na Turško steguje. — Italija tudi ni s cveticami potrošena. Imel je to dni kralj precej opraviti, da si je po

*) Po današnjih časnikih (11j4) se je hrup že onmalo ulegel. Vr.

odpovedi ministra Ricasoli a novo ministerstvo uravnal. Načelnik novega ministerstva je (nekdanji minister) Ratazzi. V kratkem se pokaže, ali bodo on in njegovi tovarši večini v parlamentu (državnem zboru) in deželi po volji. Ratazzi vleče bolj na francosko stran, Ricasoli je cikal bolj na prusko. — Na Turškem nič posebnega. — V Avstriji so se začeli pretéklo saboto (6/4) kakor smo že unikrat napovedali, novi trije deželni zbori, kranjski, češki in moravski. Kranjski zbor je v enem dnevu (v dveh sejah, kateri ste skupaj 7 ur trajale) vse opravil, kar je imel opraviti. Potrdil je vse volitve, razun postojnske, ki je za dobro ovržena in novomestne, ktere voljavnost ni še razsojena itd. (Glej: zbor kranjski). V Pragi so v 1. seji Čehi glavarju (deželnemu maršalu) nagajali, zato ker češki ne zna. Ocz vsa važno vprašanje pa v zboru prazkem je to: Bodo li za državni zbor izvoljeni Čehi hoteli priti na Dunaj, ali ne? Odgovor prihodnjič. V moravskem zboru so razmere českim enake. Moravci so volili državne poslance v sredo. — Presvetli cesar je Budo v naglici zapustil, ker je cesarjevič Rudolf za nabadom zbežal, in ne pojde več pred kronanjem na Ogersko. — V kratkem se bodo vedelo, kako da mislijo dunajska in ogerska vlada in pa zbor ogerski hrovaško zadevo poravnati.

Deželni zbor kranjski.

Deželni glavar je g. dr. Karol pl. Wurzbach, namestnik njegov g. Fidel Terpinac. — Po navadnih formalnostih prebere cesarski namestnik, g. Bach, lastnoručno cesarjevo pismo, ki ga je predsednik ministerstva, g. baron Beust iz Bude prejel. (Enaki pismi ste se brali tudi v Pragi in Brnu). Glasi se tako-le:

„Ljubi baron Beust! Dne 18. februarja t. l. odprtim zborom deželnim Mojih kraljestev in dežel, ki ne spadajo pod ogersko krono, bili so po Mojej vladbi dani na znanje razlogi, spričo katerih se Mi je vzvidelo zaukazati, naj se ne sklicuje več izredni zbor državni, kakor je veleval Moj patent od 2. jan. 1867, temuč naj se pokliče ustavni državni zbor na obravnavanje državnopravnih vprašanj, ktera se imajo dognati. Na povabilo Moje vlade, naj izvoli poslance v državni zbor, odgovoril je deželni zbor Mojega vojvodstva kranjskega tako, da sem spoznal za dobro, se Svojim patentom od 1. marca t. l. obrniti se še eukrat na zvesto ljudstvo te dežele. Naročam Vam sedaj, da precej novoizvoljeni zbor deželni vnovič opomnite, naj izbere poslance za državni zbor, ter se zanašam na domoljubno spravičnost in lojalnost omenjenega zbora, da bode dragovoljno izpolnil ta opomin. Deželnemu zboru naj se pri tem še enkrat izrečno zagotovi, da vlada Moja nikakor ne namerja kratiti deželi ustavne avtonomije, marveč, da Mo je volja, to avtonomijo ne samo razširiti, kjerkoli to dopušča ozir na varnost in moč skupnega cesarstva, ampak nakloniti jej tudi nova poročila s tem, da se konstitucionalni organizem skupne države stanovitno utrdi in temu primerno naprave čedalje bolj razvijajo.“

V Budimu aprila meseca 1867.

Franc Jožef s/r.

Po tem napove glavar voljenje državnih poslancev za v ponedeljek. Dr. Bleiweis pa podá nujni predlog: naj bi se brž tisti dan volili poslanci in zbor sklenil. Temu predlogu se vstavlja nemška stranka, pa zastonj. Za Bleiweisov nasvet so glasovali vsi narodni poslanci in z njimi g. Obreza; zoper so glasovali vsi druzi; todaj 22 zoper 14. — Na to so se potrjevale volitve. Ovržena je z 19 glasovi volitev postojnska (Obreza); za stran novomestne volitve ni bilo moč nič skleniti, ker ni preiskava še dognana. Seja je prenehala o 2 1/2 u. popoldne; o 5. u. popoldne se je zopet začela. Volili so se najpred državni poslanci, po tem ko se je od nemške strani še nekaj ugovarjalo. Izvoljeni so: Iz vrste

velikega posvetva grof Coronini (naš meščan goricki; deželni poglavar v Saleburgu); iz vrste most in trgov: dr. Toman in dr. Klun; za kmetiške občine: gg. Svetec, grof Barbo in fajmošter Pintar. — V deželni odbor so izvoljeni: Dr. Bleiweis, dr. Toman, dr. Costa in Kromar. Pomnjenega odbora niso volili, ker se ministerstvu zdi nepostaven. Med temi glavnimi zadevami so se obravnavale tudi še nektore manj važne reči. — Na Dunaj bi bila narodno stranke vođine rada poslala dr. Bleiweis in dr. Costa, toda zadržujejo ju opravila, da bi ne bila mogla poslanstva sprejeti. — Ob 7 1/2 u. zvečer se je s 3 kratnim slavakliem Nj. veličanstvu zbor sklenil.

Tujci v Gorici:

Pri „5 krogah“: Gg. Juri Angelini, posestnik, iz Trsta; Cernoch Franc, 7. Jan. Colombo, popotnik, iz Milana; Salla Fil., iz Milana; Raimond Častnik, iz Trsta; Checco Ant. pos., iz 7. Brodmann Pat., advok.; iz Vidma; Karol Schreff s sinom, v. ke. svetov. in prof. advok. štiva; Goyroy Ernest, prof., z Dunaja; Fr. Wirmann, kup., z Dunaja; Mark. Markovič, stavnik, z Reko; Alojzi Hoyos, grof, iz Trsta; Evgen Kruss, kup., z Dunaja. — Pri „1. delu“: Gg. Herm. Schrag, kup., iz Verone; Günter Fr. kup., z Dunaja; Zaja Ant., kup., iz Kajsa; Hevcer Jan. in Schwager Fr., kupca, in Prago; Maks. Dik, kup., iz Polta; Cesar Codazzi, c. k. namestnik svej. v pokojl. iz Benotek; Dr. Avg. Olivo, iz Ajdovšine; Dr. Lavrič iz Ajdovšine; Frano Godina, posestnik, iz Ajdovšine; G. Raffi, kup. iz Trsta; Frano Sable, posestnik iz Ajdovšine. — Pri „1. delu“: Alojzi Müller, kup., iz Pariza; Jož. Castellani, kup., iz Petrogada; Jörn. Casanóva, kup., iz Pariza; Ant. Helinatz, pos., Pav. Fraschmann, stavnik, iz Frankobroda; A. grof Stollberg, z Dunaja; Jož. Gorin, kup., iz Trsta; Gohuzi Jož., častnik, iz Benotek; Vianelli Ant., kup., iz Benotek; Manialis Evg. kup., iz Londona. — Pri „1. delu“: Tom. Mainardis, kup., iz Trsta.

Umrli so v Gorici

od 8. — 8. aprila t. l.

3. aprila Amalija Hebe, 1 l. 5. m., n. dunsrja otrok, za bošjastjo; 4. Ana Marostica, 8 m., sodarja otrok, za bošjastjo; 6. Avgustia Molinič, 3 l. 5. m., dunsrja otrok, za sušico; 7. Luk. Zucchiatti, 46 l. slacunar, povežen. Ana Rohbock, 53 l., sedlarja žena, za rakom na jetrih; 8. Katarina Zakrajšek, 65 l., poštnega nadkonjarja žena, za sušico.

Borsni kurs na Dunaji 11. aprila: Metaliques 57:25; narodno posojilo 67: 60; London 131:90; adžjo srebra 129:— cekini 6:26. —

Loterijske številke zadnjč vzdignjene: 6. t. m. na Dunaji: 21, 90, 11, 62, 58; v Gradcu: 34, 47, 35, 26, 67. — Prihodnje vzdigavanj: V Trstu 13., v Gradcu in na Dunaji 17. aprila t. l.

Rastlinski obliž (flašter),

iznašel ga F. Token,

dober za rane, ulesa (ture) in ozeblina.

Ta flašter ima med vsemi enakimi nar veči zdravilno moč in je vreden, da se šteje za prvega med domačimi zdravili; nobena hiša bi ne smela biti brez njega. — Poskušnje, ki so se delale s tim obližem po bolnišnicah, so pokazale, da se dajo z njim v kratkem času za dobro in brez škodljivih nasledkov ozdraviti ne le vsakoršne rane, temuč tudi občasna ulesa (kronični tati), če jih kdo že tudi 10 do 15 let ima. — Ravno tako se je izkazala posebna moč tega obliža tudi pri nar bujših ozeblinah. Turi, kakoršni koli, smolika (žlezni otók) in tako imenovani črv ne potrebujejo, če se ta flašter rabi, kot malo dni, da dozore in da človek ozdravi. — Glavna zaloga za naše kraje je v gosp. Ludovik Kúrnerjevi lekarnici (apoteki) v Gorici na Travniku. — En veči kos velja 50 soldov, en manjši 25 soldov.

Prihodnji list pride že v sredo, 17. aprila, na svetlo. Vred.